

železne krone III. vrste. Mož ima veliko zaslug izlasti na šolskem polju. — Odvetnik, ki bode koroške občine podpiral, ako se jim dež. šolski svet ustavlja gledé ljudskih šol, bode, kakor se sliši, dr. J. Hrašovec, advokat v Slov. Gradcu. Mi mu želimo obilo sreče ter da se oglašá veliko tacih občin pri njem — vse, katerim je za to, da se otroci učé, ne pa trapijo z nemščino. — Kranjska dež. vlada je prepovedala romanje na Bled in na Brezje k Mariji pomočnici, to pa za voljo kolere. Kolera je v resnici že huda v Loškem potoku. Do konca avgusta jih je samo v Travniku že 30 vzbolelo, 10 pa pomrlo. To je za malo vas res veliko število. — Občni zbor društva „Sloga“ v Gorici je bil lep dokaz za to, da še živé goriški Slovenci ter se vrlo trudijo za duševni in gmotni napredek slov. ljudstva. Predsednik društva je dež. in drž. poslanec dr. J. vitez Tonkli. — V Trstu in njegovi slov. okolici že, hvala Bogu, vendar le pojema kolera. Doslej je na njej vzbolelo 382 ali, kar je bolj vrjetno, pri 600 ljudi, a 105 jih je že umrlo. Tako je v Ricmanjih samih doslej 65 ljudi vzbolelo a nad polovico t. j. 36 umrlo. V Izoli pa še strašna bolezen napreduje, tam je za njo umrlo dobri dve tretjini izmed 45 ljudi, ki so na nji vzboleli. — V Istri imajo in sicer v občini Umaški trtno uš, Bog zna, od kod se je tje priklatila. — Skupni minister za finance, grof Kallay biva v Bosni. pravijo zavoljo homatij, ki se vršé na Balkanu. — Budim-Pešta obhaja 200-letnico, odkar jo je avstrijska vojska srečno rešila iz turške oblasti. Svitli cesar se je vdeležuje, pa tudi vojaške deputacije tujih držav so v isti namen tje prišle. Bog daj, da priklene ta spomin Madjare trdniše z avstr. cesarstvom.

Vnanje države. Kakor lani, tako gre tudi letos Bolgarom sumljiva hvala, da skrbé za to, da napolnjujejo časniki o njih svoje pre dale. V teku tega tedna se je tam cela stvar obrnila in je knez Aleksander že zopet vladar in doma v Sofiji. Prišel je samo v našo Galicijo, do Levova, kjer ga je poljsko ljudstvo z velicim navdušenjem pozdravilo. Od ondi pa so ga že poklicali nazaj v Bolgarsko. Može, ki so bili kneza prisilili, da se je odpovedal vladi, so poujeli ter zaprli; Stambulov in Karavelov, prejšnji minister, in drugi prevzeli so vladó za kneza ter ga poklicali domov. Ljudstvo in velika večina vojaštva je bilo, kakor smo že v zadnjem listu naznanili, ostalo knezu zvesto. Tako pa se je h krati vse obrnilo na srečo kneza Aleksandra. Bog zna, da nam mož ni prirasel k srcu, toda iz srca smo veseli, da je njegova, pravična reč obveljala. — Srbija čuti vedno bolj pomanjkanje denarja a nihče se ne najde, da ji posodi. Kralj Milan ne pojde sedaj več v Gleichenberško kopališče. — Rusija je sovražna bolg. knezu Aleksandru a ko je stopil

čez njeno mejo, ni mu stavila nobenih zaprek, toda sedaj, ko se je vrnil, gotovo ji je neljubo in brž, ko ne ga ne bode pustila na miru. Tudi Turčiji povratek kneza ni po volji, no ljub je pa zato tem bolj Nemčiji, kajti knez Aleksander je nekaka prednja straža za Nemčijo in ga Bismark lahko vporabi, za kar in kedar ga je volja. Bismark biva v Francovem kopališču na Českem, ministra vnanjih zadev, ruski in avstrijski, sta se mudila pri njem dalj časa, gotovo zavoljo bolgarskih homatij. — V Bruselju, Belgijskem glavnem mestu, odpre v tork kralj sam drž. zbor ter napové poslancem, da hoče vlada stanje delalcev vzboljšati. Kako pa, to bode na poslancih. — Sedanja večina obeh zbornic angleskih je sovražna Ircem in Parnell, vodja Ircev, nima več upanja od njih doseči česa za svoje stiskano ljudstvo. — Na Francoskem se pozajate konservativni stranki, republikanci in monarhisti, med sebo v neko konservativno zvezo, toda malo je upanja, da bode kaj kruha iz te moke. — Sv. Oče v Rimu so sklenili konkordat s črnogorskim knezom in bode se vsled tega kat. škofijstvo ustanovilo. Kolera še je po Italiji kakor doslej nemila morilka. — Na poluotoku Moreja je bil zadnji petek velik potres. Dve mesti, Filiatra in Gargoliano, in dve vesi. Kifarisa in Horema so uničene. Pri 300 ljudi je umorjenih ali težko ranjenih. Bog nas varuj te šibe božje!

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dajje.)

Na kolodvoru na Dunaju se je kar trlo ljudi, vseh stanov, da se še enkrat poslovijo od romarjev. Tudi na drugih postajah, kakor postavim v Št. Hipolitu in v Linzu jih je ljudstvo živahno pozdravljalo. Na Tirolskem poleg mesta Hall pri novi cerkviči lurška M. b. so možnarji po kali, zastave vihrale romarjem v čast.

Iz Inomosta smo se tedaj naglo tirali med samimi visokimi planinami v zelenih dolinah, ki so pa zmiraj tesneje prihajale, proti Predarlškemu. Naenkrat nam Arlberg pot zastopi. Nekoliko poprej smo prevozili globoki prepad, po katerem teče rečica Trisana, po 190 metrov dolgem in 86 metr. visokem mostu. Visoki in mogočni Arlberg je dolgo zapiral pot na Švicarsko. Naenkrat si učeni gospodje nekaj zmislijo in ga prevrtajo. To je bilo hudo in velikansko delo. Začeli so ga od dveh strani prekapati in so ga v 4 (?) letih tako srečno prevrtali, da je predor popolnem raven. Navadni vlak se pelje celih 26 minut skozi predor, ki je tako dolg, kakor na primer iz Maribora v Ruše ali v Rače. V predoru je bilo hudo so parno in ko smo se tako dolgo vozili, mi je ne-

kako tesno bilo pri srcu. Ko smo zopet na den prišli, rekel je nek duhovnik: Če v peklu druge kazni ni, kakor večna tema, dosti imajo.

Hitro prekoračimo majhno kneževino Lichtenstein, ki je najmanjša državica na Nemškem in nima več prebivalcev, kakor katera večja fara in zdajci smo bili v Buchsu na Švicarski meji. Ljubo doma, kdor ga ima, tam nas niso več tako prijazno gledali, kakor na domačem.

V Buchsu bi imeli naše culice preiskati zavoljo carine, toda velikodušno so to opustili in niso nas nadlegovali. Vendar smo morali tam celo uro v hudi vročini stati, dokler nas niso v švicarske vozove nabasali.

Na Švicarskem smo se vozili najprej kraj Valenskega jezera, za katerim stojijo mogočne planine, sedmeri Volilnik nezi (Churfürsten) imenovani, na južni strani pa je lepo rodovitno polje. Kmalu potem dospemo do Zürškega jezera, ob katerem stoji luteransko mesto Zürich. Dobil sem komaj stan in sicer v petem nadstropju majhno hišico. Lehko noč! ker sem zelo utrujen.

11. avgusta.

Hvala Bogu! sam Bog je poslal to rosico, ki je po noči do dobrega shladila zrak. Rano že smo na nogah in še bolj rano bi se jaz vzdignil, ko bi bilo kje meševati. Pa v celem mestu Zürich ni katoliške cerkve. Tukaj vam živijo sami Kalvinci. Nesrečno ljudstvo se mi je v srce usmilo. Večer ni zvonilo večne luči, zjutraj ne zdrave Marije, niso vabili k sv. meši, — ubogo mesto! Kalvinci so namreč zavrgli Marijino češčenje, nam katoličanom pa očitajo, da Marijo molimo. Toda mi le Boga molimo, Marijo pa kot božjo mater z največjo častjo slavimo. Ubogi otroci, ki matere nimajo! V Zürichu se mi je zdelo, kakor bi bil prišel v v hišo, kjer je mati umrla. Sladkega čuta, materne ljubezni, ki nas romarje v Lourdes tira, ti ljudje pač ne poznajo. Škoda tudi za lepo in prostorno stolnico, v kateri je zlobni Zwingli začel vero kvariti, in v kateri se od tiste dobe kriva vera šopiri. Blizu cerkve stoji bronasta podoba Zwinglija. Njegovo drzno lice, njegove debele ustnice so mi mrzele. Zwingli je poginil v vojski, katero je po svojih novarijah sam povzročil, l. 1531. Krčmarji so nas dobro ogulili in potem smo šli nekoliko nevoljni na kolodvor. Da se nismo mogli braniti, nam niso hoteli prej računa povedati, kakor ko se nam je že na železnico mudilo.

(Dalje prih.)

Smešnica 35. Popotnik pride v krčmo ter se okrepea v njej z dobrim vinom in mastno pečenko. Na zadnje zahteva račun. Krčmar pride ter vpraša gosta: „Kaj pa imate?“ Gost napové, da ima dve porciji teletine, liter vina, sir pa dva kruha. „To znese vse vkup 1 gld. 40 kr.“, reče krčmar ter pristavi, kakor po na-

vadi: „Ali še imate morebiti kaj več?“ „O“, odgovori gost, „seveda, glad še imam, glad.“

Razne stvari.

(Za šolo.) Svitli cesar so darovali za šolo v Šoštanju 300 gld.

(Posvečenje.) Marljivim šolskim sestram v Mariboru so ravnokar dodelali lično cerkvico in jo bodo Njih ekscelencija mil. knezoškof v sredo, na malo gospojnico slovesno posvetili.

(Odlikovanje.) Okr. šolski nadzornik na Ptuj g. Janez Ranner, je dobil od ministra za uk in bogočastje naslov ravnatelja za svoje zasluge. No mi mu privoščimo to povišanje, a za to ne moremo, če ne poznamo njegovih zaslug.

(Deklečja šola.) Nemški šulverein je dosegel privoljenje, da sme postaviti na Slatini 4razredno dekliško šolo, toda sedaj ima nevoljo, ker ne gre tamošnjim ljudem v glavo, zakaj da mora ta šola stati na Slatini, v sredi trušča topličarjev. Vsi župani so se izrekli zoper njo.

(Zoper romanje.) C. kr. namestništvo v Gradcu je prepovedalo Kranjcem in Hrvatom romati na sv. Gore.

(100letnica.) Čitalnica v Gornjem gradu napravi prihodnjo nedeljo, dne 5. septembra veselico v spomin 100letnice, odkar je Gornji grad prišel pod lav. škofa.

(Nesreča.) V Stari vesi pri Ljutomeru je mlatič Mat. Breznik padel s šupe v škedenj in je pri priči umrl.

(Iz kopališč.) Tujcev je letos prišlo na Slatino 2017, na Dobrno 1073 in v Rimske toplice 974. Vseh troje kopališč je imelo torej 4064 gostov. To je sila majhno število.

(Imenovanje.) Za nadučitelja v Framu je dež. šolski svet v Gradcu imenoval g. Fr. Pirkmajerja.

(Vrl kmetovalec.) Izidor Zelič, posestnik v Pečevju pri Teharjih je dne 28. avg. umrl v 36. letu svoje dobe. Ranjci je bil izgleden kmetovalec ter vrlo naroden mož. Naj počiva v miru!

(Okr. zastop.) Kakor se čuje, bodo letos volitve v okr. zastop v Celju v dne 15., 16. in 17. septembra. Mi opozarjamo volilce tega okraja na te volitve, kajti ne bilo bi lepo, ko bi še v naprej nemčurji v tem zastopu gospodovali.

(Kje je omika?) Nemški listi se kar cedé hvale, kedar govoré o Nemcih. Kdor je Nemec, ima jim že samo za to vso „intelligenco“ v posesti, vsak drug, posebno Slovenec pa jim je pravo „teslo“. No številke govoré drugače. Izmed vojaških novincev n. pr. znajo ti iz Murskega polja, tedaj iz slov. ljutomerskega okraja, vsi brati in pisati, nekaj, kar nima noben nemšk okraj.